

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

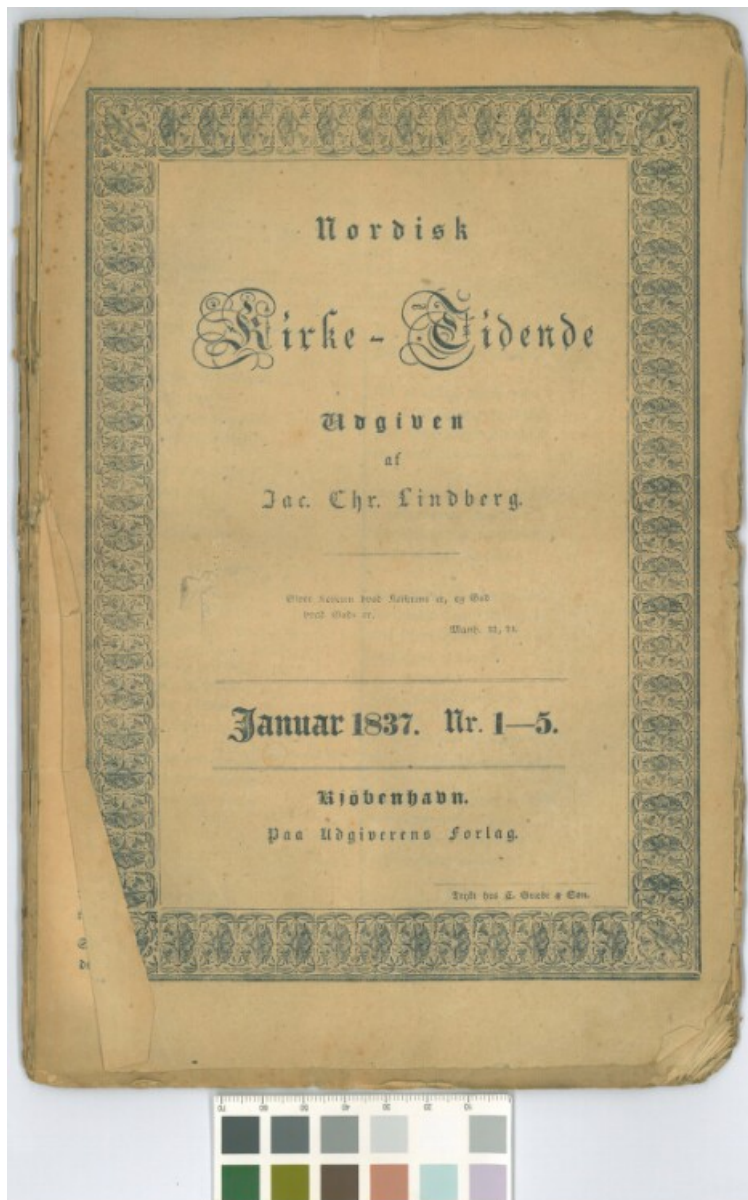
Titel: Romer-Vise

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Romer-Vise", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1837_573-txt-shoot-idm115/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

1837

Nordisk

N° 2

Kirke - Tidende

udgivet af

Jac. Chr. Lindberg

5ente Aarhg. 8. Januar. Søndag eller Hellig 3 kongers Dag.

Man trykker. L. Reiersen. Bredt paa Helligens Forlag hos E. Griete & Søn.

Romer-Vise.

Til Hjerte ei gaar hode fra Hjertes led som,
 Saa gaar det med Mit hode der kommer fra Rom,
 Med Gloriff Latin som med Papstet i,
 Med Kræften og Kløften og Kænderne stie;
 Men pines og plaget og fauset saa dog
 Døtt Hjerte, som soler det Romerske Nag,
 Saa vel maas med Fæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Den Skige, som sidder paa guldbundet Skin
 Og skænter for Konger sin giftige Vin,
 Med Kette Man ender, i Dag som i Gaar,
 Er Nobel i Vesten, er Rom saa et Haar,
 Omvendt gif dog Taffet fra Mund og til Mund,
 At Rom maatte jule til Helvedes Grund,
 Saa vel maas med Fæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Ja, Kæderen skal, med det skredte Haar,
 Den mørkede Høll, som Man slager et Haar,
 Og hvem der af ham tog sin Besvad til Væln,
 Af Stedden om Hals eller Vællen om Værn,
 Men værre end Fader var Datter endum,
 Det solde i Norden have Kæmpen med Gnu,
 Saa vel maatte Fæder
 Udbyde: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Den Skige begrev og forfaldet Guds Ord,
 Tog Brodet af Munden paa Høll ved Guds Vord,

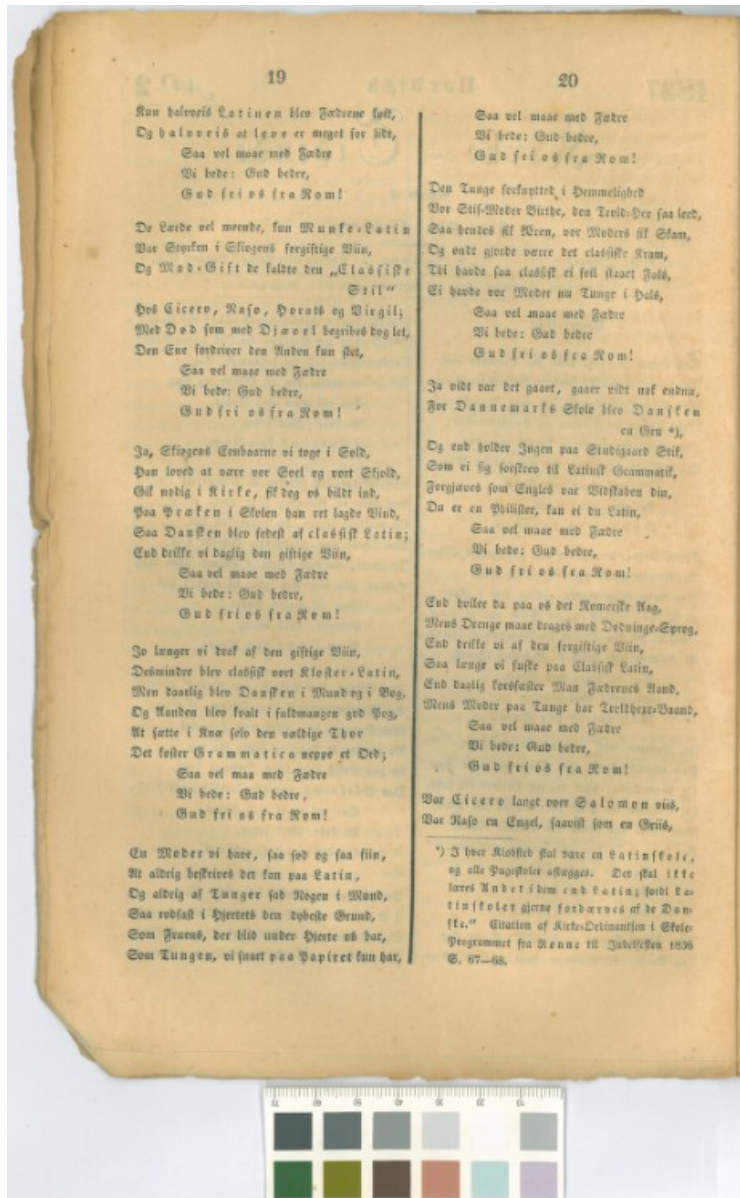
Den Vidlere maaned som Sedler med Haand,
 Gaa Pav er og Guller for Ord og for Mand!
 Og saakfæds end det tyranniske Nag,
 Det solder endum dog til Odias og Pog,
 Saa vel maas med Fæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Den Skige skal Reglen til Dimmerigs Dør,
 Saa ulu en Biering Man berde ei for,
 Og maatte Regen, om ogsaa saa lidt,
 Paa Timen kun gjorde dem Helvede helt,
 Ja smert, om hun kunde, i Skærs-Juden brat,
 Løbet, som blot sig sagde til hendes Kat,
 Saa vel maatte Fæder
 Udbyde: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Den Skige, som kaldes „ver Moder“ engang,
 Vel Rodens vænned som Soinet af Wang,
 Men Sennen, han soled med Gienfærd fra Hel,
 De tanke at tagte og foster saa vel,
 At hun skulde bede hode Moderen bred,
 Den Skifting, som eder sin Mennefs-Rid;
 Saa vel maas med Fæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Da Skigen udskanted sin giftige Vin,
 I Kirken og Skolen blev Alting Latin,
 Saa Døden med Hand og med Hjerte til Magt,
 Med Helved og Døden var Skigen i Magt,

Kun kaldes Latinen blev Jødernes sprog,
 Og kaldes at lære er meget for mig,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

De Lænde vel lærde, kun Runke-Latin
 Der styres i Skolens freyfige Win,
 Og Nød-Gift de fælte den „Classif. De
 Stil“

Det Cicero, Kæse, Herath og Virgil,
 Med Død som med Djævel trykkes dog let,
 Den ene fordrives den anden kun let,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Ja, Skolens Lærhaare vi tog i Sed,
 Den loed at være vor Seel og vor Ehold,
 Og nedig i Kirke, af dog os bildt ind,
 Paa Praesen i Skolen han ret lagde Bind,
 Saa Danfænen blev fæstet af classif. Latin;
 End vilde vi daglig den giffige Win,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Jo længe vi drøf af den giffige Win,
 Des mindre blev classif. vort Kloster-Latin,
 Men daalig blev Danfænen i Mund og i Beg,
 Og Munden blev fralt i fultmangen ged Pøz,
 At sette i Ans selv den vordige Løz
 Det fæster Grammatica vore et Død;
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

En Moder vi hør, saa fød og saa sin,
 At aldrig bestreves det kun paa Latin,
 Og aldrig af Tungen sat Nogen i Mund,
 Saa redsæl i Hjertes den tydelige Grund,
 Som Juven, der blev under Hjerte os bar,
 Som Tungen, vi snart paa Papiret kun bar,

Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Den Tunge seefagtek i Himmelsighed
 Der Stil-Moder Stille, den Lærd-Her saa led,
 Saa kendes af Hæren, der Moders af Stam,
 Og vort gjerde vore det classif. Stam,
 Vi hørde saa classif. ei seil saari Jald,
 Ei hørde vor Moder nu Tunge i Hals,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

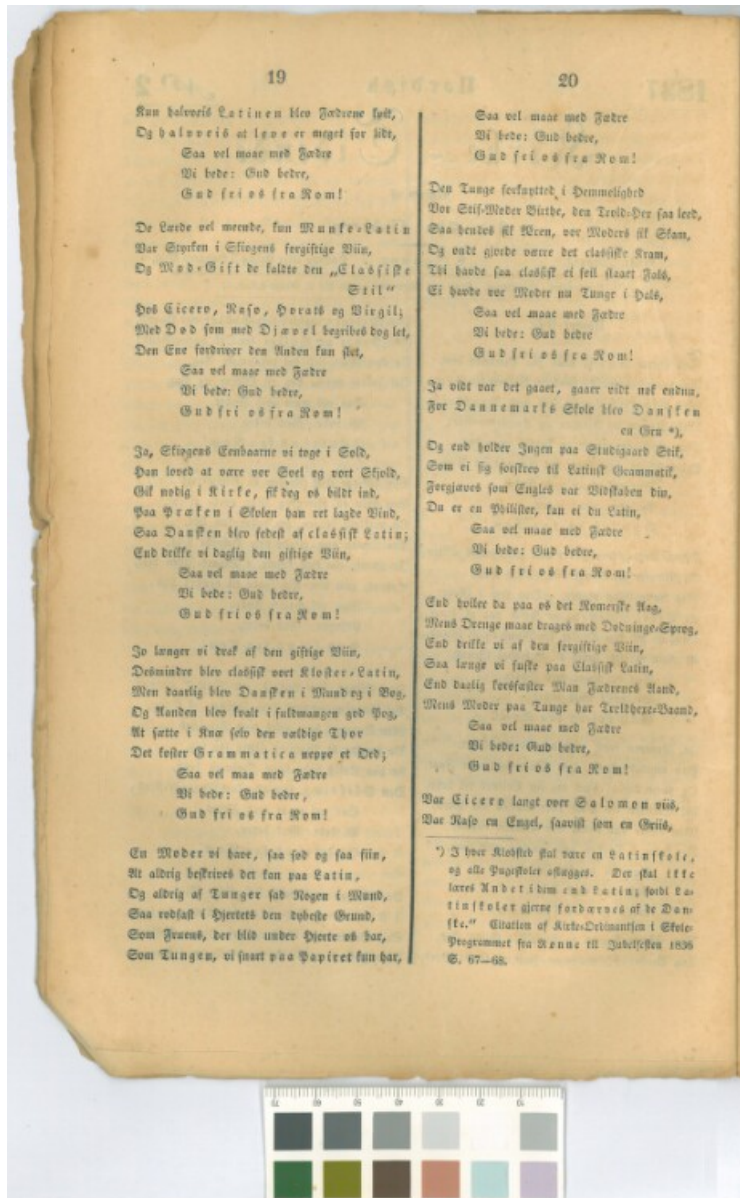
Ja vilt var det gaet, gaar vilt nok endnu,
 For Danneemarks Skole blev Danfænen
 en Gru *)

Og end holder Ingen paa Studgærd Stil,
 Som vi fy forlæst til Latin Grammatik,
 Fergæves som Engels var Vistfaden din,
 Da er en Vistfæder, kan ei du Latin,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

End vilde da paa os det Romerske Reg,
 Mens Denge maas trages med Detsinge-Sprog,
 End vilde vi af den freyfige Win,
 Saa længe vi fæstet paa Classif. Latin,
 End daalig seefagtek Man Jædrens Mand,
 Mens Moder paa Tunge har Træthætt-Daand,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Der Cicero langt vort Salomen vild,
 Der Kæse en Engel, saavil som en Guld,

*) I det Klostret var der en Latin-skole,
 og alle Papirene skugges. Der var ikke
 læret andet end latin; fordi Latin
 skoler gjere fordrives af de Dan-
 ske. Citation of Arch. Deimanth in Skole-
 Programmet fra Kønne til Julefesten 1836
 S. 67-68.

Kun kaldes Latinen blev Jædrene sødt,
 Og kaldes at læse er meget for lidt,
 Saa vel maas med Jædre
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

De Læde vel mennde, kun Runke-Latin
 Der Styken i Skogens freygtige Win,
 Og Nød-Gift de fælte den „Classifere
 Stil“

Det Cicero, Kæse, Herath og Virgil,
 Med Død som med Djævel trykkes dog let,
 Den ene fordrives den anden kun let,
 Saa vel maas med Jædre
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Ja, Skogens Lædhaare vi tog i Sed,
 Den loed at være vor Seel og vort Skold,
 Og nedig i Kirke, af dog os lidt ind,
 Paa Praeken i Skolen han ret lagde Vind,
 Saa Dancken blev fæstet af classifere Latin;
 End vilke vi daglig den giffige Win,
 Saa vel maas med Jædre
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Jo langer vi drøf af den giffige Win,
 De mindre blev classifere vort Kloster-Latin,
 Men daalig blev Dancken i Mand og i Bey,
 Og Manden blev fralt i fultmangen ged Poy,
 At sette i Ane selv den vordige Læve
 Det fæster Grammatica veyre et Ved;
 Saa vel maas med Jædre
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

En Moder vi hore, saa fød og saa sin,
 At aldrig bestreves det kun paa Latin,
 Og aldrig af Tungen sat Hogen i Mand,
 Saa vedfald i Hjertes den tydelige Grund,
 Som Juvenal, der blev under Hjerte os bar,
 Som Tungen, vi snart paa Papiret kun bar,

Saa vel maas med Jædre
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Den Tunge seefagted i Himmelsighed
 Der Stil-Moder Stille, den Læde-Her saa led,
 Saa kendes af Høen, der Moders af Stam,
 Og vort gjerde være det classifere Stam,
 Vi haede saa classifere ei seil saari Jald,
 Ei haede vor Moder nu Tunge i Hals,
 Saa vel maas med Jædre
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

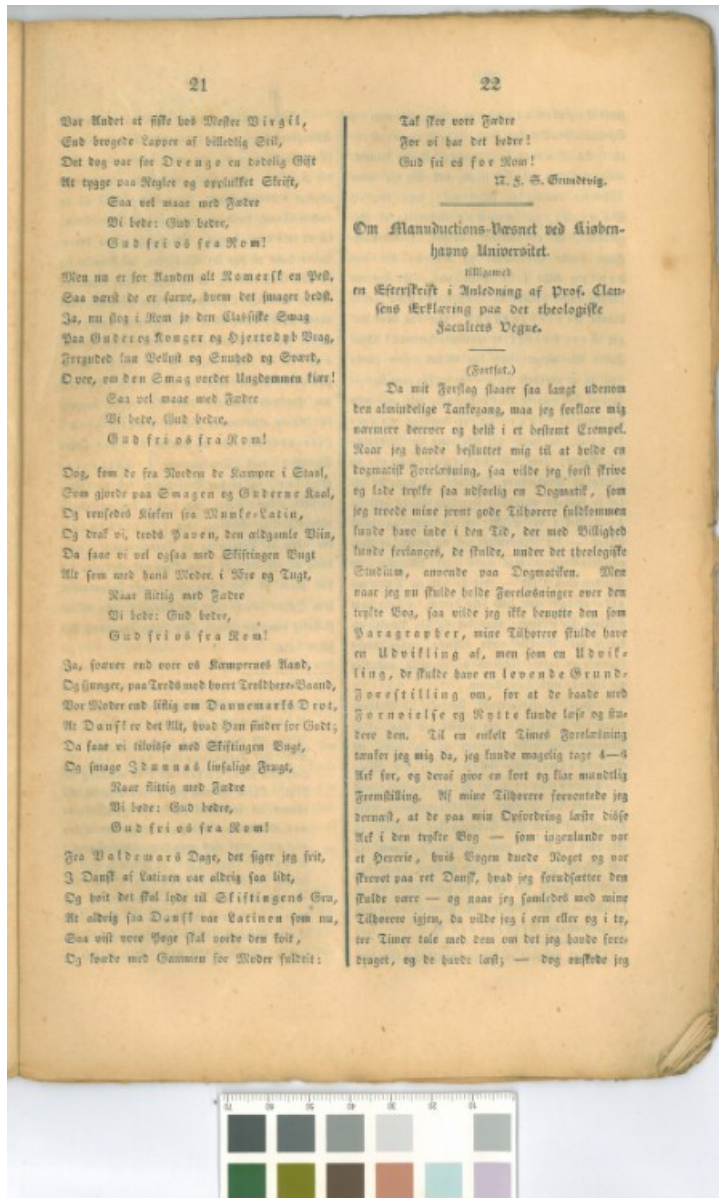
Ja vilt var det gaet, gaar vilt nok endnu,
 For Danneemarks Skole blev Dancken
 en Gru *)

Og end holder Ingen paa Studgærd Stil,
 Som vi fy forlæse til Latin Grammatik,
 Fergæves som Engels var Vistfaden din,
 Da er en Vistfader, kan ei du Latin,
 Saa vel maas med Jædre
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

End vilke da paa os det Romerske Reg,
 Mens Denge maas trages med Detsinge-Sprog,
 End vilke vi af den freygtige Win,
 Saa lange vi fæste paa Classifere Latin,
 End daalig seefagted Man Jædrenes Mand,
 Mens Moder paa Tunge har Træthætt-Vaand,
 Saa vel maas med Jædre
 Vi bede: Gud bedre,
 Gud fri os fra Rom!

Der Cicero langt over Salomon vis,
 Der Kæse en Engel, saavil som en Grib,

*) I den Klostet skal være en Latin-skole,
 og alle Papiret skugges. Der skal ikke
 være andet end latin; fordi La-
 tin skoler gjere fordrives af de Dan-
 ske. Citation of Arch. Deimanth in Skole-
 Programmet fra Kønne til Julefesten 1836
 S. 67-68.

Var Kædet at fælle ved Messer Viggil,
 Gud bryder Lapper af bløddig Sil,
 Det dog var for Drengs en betydelig Gift
 At tygge paa Negle og oppulstet Skrift,
 Saa vel maas med Føder
 Vi bøde: Gud bøde,
 Gud fri os fra Rom!

Men nu er for Kædet alt Romersk en Pøst,
 Saa dænk de er farve, hvem det smager bedst,
 Ja, nu dog i Rom ja den Classiske Smag
 Paa Gaderes Konger og Hjertes og Haag,
 Fergude las Pøst og Smude og Svært,
 O her, om den Smag verdet Ungdommen lier!
 Saa vel maas med Føder
 Vi bøde: Gud bøde,
 Gud fri os fra Rom!

Dog, som de fra Norden de Kamper i Skul,
 Dem gjorde paa Smagen og Gaderne Kool,
 Ly trøstede Kirken fra Munkes-Latin,
 Ly drøf vi, trods Haven, den aldygale Viin,
 Da saar vi vel ogsaa med Skiftingen Tugt
 At som med hans Moder i Vre og Tugt,
 Naar Rittig med Føder
 Vi bøde: Gud bøde,
 Gud fri os fra Rom!

Ja, forer end over os Kamperne Naad,
 Ly Jænger, paa Tred med boret Tredernes Naad,
 For Moder end Rittig om Danmarks Drot,
 At Danst er det Alt, hvad Hun finder for Gød;
 Da saar vi silovise med Skiftingen Tugt,
 Da saage Jdanas i lufalige Tugt,
 Naar Rittig med Føder
 Vi bøde: Gud bøde,
 Gud fri os fra Rom!

For Valdemars Dage, det siger jeg frit,
 I Danst af Latinen var aldrig saa lit,
 Og bød det skal lode til Skiftingen Gød,
 At aldrig saa Danst var Latinen som nu,
 Saa vil vere Hege skal verdet den foit,
 Ly laade med Gømmen for Moder fultit:

Tal her vorer Føder
 For os har det bøde!
 Gud fri os fra Rom!

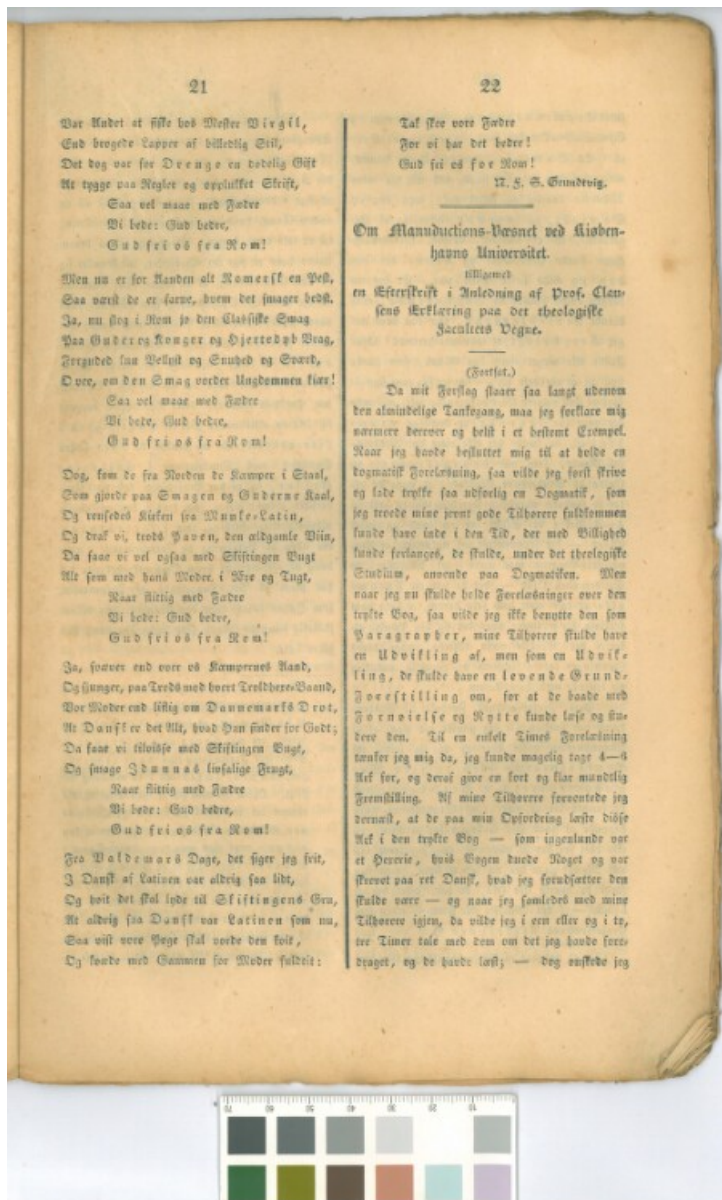
N. F. S. Grundtvig.

Om Manuductions-Værent ved Kiøbenhavn's Universitet.

Udgivet
 en Efterkrift i Anledning af Prof. Clemens Erklæring paa det theologiske Facultets Vegne.

(Fortset.)

Da mit Forslag saar saa langt udenen den almindelige Tankegang, saa jeg foreslør mig nærmere derover og bød i et bestemt Exempel. Naar jeg kunde beslutter mig til at bøde en dogmatisk Forelæsning, saa vilde jeg først frive og lode tykke saa ubødelig en Dogmatik, som jeg troede mine gode Tilhørere fuldkommen kunde bode lode i den Tid, der med Bødelighed kunde ferlæses, de skulde, under det theologiske Studium, aneende paa Dogmatiken. Men naar jeg nu skulde bøde Forelæsninger over den tykke Gød, saa vilde jeg ikke benytte den som Paragrapher, mine Tilhørere skulde bode en Udvikling af, men som en Udvikling, de skulde bode en levende Grundføestilling om, for at de bode med Fornøielse og Rytte kunde lese og bode den. At en enkelt Times Forelæsning tænker jeg sig da, jeg kunde magelig tage 4-6 Af ter, og derof give en foit og lier mandelig Fremstilling. Af mine Tilhørere ferventede jeg dermed, at de paa min Opfordring liere disse Af ter i den tykke Gød — som ingalunde var et Heverie, bød Bogen bøde Noget og vor ferret paa ret Danst, hvad jeg ferudfætter den skulde vere — og naar jeg samledet med mine Tilhørere igjen, da vilde jeg i en eller og i tre, tre Timer tale med dem om det jeg kunde ferret drøget, og de bøde lode; — dog ønskede jeg

Var Kædet at fikle ved Mester Viggil,
 Gud bryger Lopper af bløddig Sil,
 Det dog var for Drengs en betelig Gift
 At tygge paa Negle og oppulstet Skrift,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bete: Gud bette,
 Gud fri os fra Rom!

Men nu er for Kæden alt Romesiff en Pøst,
 Saa vord de et farve, hvem det smager bedst,
 Ja, nu dog i Rom ja den Classiske Smag
 Paa Gaderes Konger og Hjertesgl Waag,
 Fergude las Pøstul og Sæuded og Sværet,
 Ovre, om den Smag verdet Ungdommen lier!
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bete, Gud bette,
 Gud fri os fra Rom!

Dog, som de fra Norden de Kamper i Etal,
 Dem gjorde paa Smagen og Gaderne Raal,
 Ly trøfede Kirken fra Munkes-Latin,
 Ly drøf vi, trods Haven, den aldyonle Wiin,
 Da saar vi vel ogsaa med Skiftingen Tugt
 At fem med hans Moder i Vre og Tugt,
 Naar Rittig med Jæder
 Vi bete: Gud bette,
 Gud fri os fra Rom!

Ja, forer end overt os Kamperne Naad,
 Ly Jænger, paa Tredd med boret Tredderes-Daad,
 For Moder end Rittig om Danneværks Drot,
 At Danst er det Alt, hvad Hun finder for Gødt;
 Da saar vi silovise med Skiftingen Tugt,
 Da smage Jdanas ihsalige Tugt,
 Naar Rittig med Jæder
 Vi bete: Gud bette,
 Gud fri os fra Rom!

For Valdemars Dage, det siger jeg frit,
 I Danst af Latinen var aldrig saa lit,
 Og bet det skal lode til Skiftingen's Gra,
 At aldrig saa Danst var Latinen som nu,
 Saa vill vere Hege Hal vedte den foit,
 Ly laude med Gæmmen for Moder fultet:

Tal Ier vore Jæder
 For os har det bette!
 Gud fri os fra Rom!

N. F. S. Grundtvig.

Om Manductions-Værent ved Kiøbenhavn's Universitet.

Udgivet
 en Efterkrift i Anledning af Prof. Clausens Erklæring paa det theologiske Facultets Vegne.

(Fortset.)

Da mit Forslag saar saa langt udenen den almindelige Tankegang, saa jeg foreslør mig nærmere derover og bød i et bestemt Exempel. Naar jeg kunde beslutter mig til at holde en dogmatisk Forelesning, saa vilde jeg først frive og lode trykke saa ubøielig en Dogmatik, som jeg troede mine jevnt gode Tilhørere fuldkommen kunde have læst i den Tid, der med Villighed kunde ferlænges, de skulde, under det theologiske Studium, aneende paa Dogmatiken. Men naar jeg nu skulde holde Forelesninger over den trykte Bog, saa vilde jeg ikke benytte den som Paragrapher, mine Tilhørere skulde have en Udvikling af, men som en Udvikling, de skulde have en levende Grundføerstillig om, for at de kunde med fornøielise og Rytte kunde lese og høre den. Til en enkelt Times Forelesning tænker jeg mig da, jeg kunde magelig tage 4-6 Afsnit, og derof give en kort og klar mundelig Fremstilling. Af mine Tilhørere forventede jeg dermed, at de paa min Opfordring læste disse Afsnit i den trykte Bog — som ingenlunde var et Hevrie, hvis Bogen duede Noget og var færet paa ret Danst, hvad jeg freudfætter den skulde vere — og naar jeg samlede med mine Tilhørere igjen, da vilde jeg i een eller og i tre, tre Timer tale med dem om det jeg kunde ferdrøget, og de kunde læst; — dog ønskede jeg